Tribuna

Maria Carme Barceló

Alcaldessa de Vila-sacra

DEL MEMORIAL DEMOCRÀTIC

De petita recordo que ben aviat vaig aprendre que a la meva família era millor no parlar mai de la Guerra Civil. Per diferents circumstàncies els meus dos avis es van trobar a la batalla de l'Ebre però un a cada bàndol i treure el tema solia acabar enmig de llàgrimes i inacabables explicacions molt doloroses per ambdós i que ferien profundament la meva mentalitat de nena. Encara avui en dia se m'omplen els ulls de llàgrimes quan ho recordo, per això, un cop vaig haver experimentat aquesta sensació dolorosa vaig procurar tenir altres fonts d'informació sobre la Guerra Civil que no fossin les estrictament familiars pel dolor que això ens produïa.

Evidentment que des de la meva sensibilitat i perspectiva penso que l'únic culpable d'aquest conflicte bèl·lic va ser el general Franco que es va aixecar contra el govern legítim de la República, però un cop iniciat el conflicte penso que en ambdós bàndols es van cometre assassinats i horrors i que no hi va haver definitivament un bàndol bo i un de dolent.

Una guerra és sempre terrible i més aquesta que va ser entre germans i que va portar molta gent a vendre els seus amics i familiars per aconseguir segons quines posicions o prebendes. Però ara no em sento còmoda tampoc amb aquesta nova llei de Memòria Històrica. Penso que s'hauria de deixar descansar els morts en pau i no remenar temes que encara són molt a flor de pell i ferides que encara couen.

A molts pobles s'han erigit monuments en memòria de les víctimes de la guerra. Si jo decidís fer aquesta proposta al meu poble, la faria posant "En memòria de totes les víctimes del conflicte", i no faria com a Castelló d'Empúries, poble on pago l'IBI (i Déu n'hi do del que hauré de pagar a partir d'ara) on han erigit un monument recordant només els màrtirs d'un dels bàndols ("La Vila de Castelló d'Empúries en recordança de les víctimes del franquisme"- 1 de novembre de 2.007).

Res més lluny de la meva sensibilitat que militar a un partit espanyolista i de dretes com el PP i només de pensar que purament per interessos de negocis i personals els regidors del PP de Castelló s'han empassat això, sento un despreci infinit i penso que ho diu tot de quins són els seus principis, quan des de l'oposició demanaven unes coses i ara per no haver de sortir d'aquest govern estrambòtic han traït la seva gent i han oblidat la sensibilitat de tota la gent que els va votar i s'han empassat una ofensa com aquesta sense ni piular. Quina misèria moral!

Quin fàstic tot plegat! Que la possibilitat d'un càrrec temporal i els interessos d'aquesta gent puguin justificar una traïció com aquesta francament sembla mentida. Jo pensava que el Sr. Julián Genovés, a qui he sentit moltes vegades explicar què pensava sobre aquest tema seria una persona més íntegre però veig que no, que s'ha venut i segurament per menys d'un plat de llenties.

Jo tinc molts defectes i procuro ser-ne conscient però mai ningú podrà acusar-me de trair la meva gent ni de menjar-me els meus principis. Bons o dolents són els meus i no em venc per res ni per ningú. Llàstima que no tothom pugui dir el mateix. Però la memòria és llarga i des d'aquest humil escrit vull tenir un record per totes i cadascuna de les víctimes d'aquella guerra fratricida a tots i cadascun dels pobles de la nostra comarca i voldria creure que si algun dia es tornés a produir un enfrontament com aquell hauríem après alguna cosa i no tornarien a passar coses tan lamentables com les que van passar no fa pas tants anys.

Que descansin en pau les víctimes (totes!).

Empordà - 31-12-07